

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

fordele, ikke meget at tage fra de gamle og give til de nye Importører. Naar vi har haft en Lovgivning af denne Art, som vi har haft det under forskellige Navne i de sidste 14 Aar, er der naturligvis vokset mange Aargange unge Kræfter frem, og de bør efter min Mening ikke holdes nede, for saa vidt som de har en branchemæssig Baggrund for at optræde som Importører af Varer. Men jeg har ogsaa sagt ved en anden Lejlighed, og det gentager jeg her til Slut, at der er maaske mere Trang blandt Handlens Folk til at blive Importører i Dag end normalt. Under normale Forhold er der jo ikke nogen, der spørger en Mand, hvor vidt han vil være Importør, men mange Folk, der i Dag gerne vil være Importører, fordi de maaske kan have en vis Fordel derved, vilde under normale Forhold udmærket godt kunne være tjent med at købe hos de Importfirmaer, de plejede at købe hos. Men alle disse Forhold er nu under Overvejelse. Mit Haab er, at det vil blive lettere i Løbet af nogle Maaneder, men det er en Sag, som Danmark ikke bestemmer alene. Holder Forholdene sig uforandrede, er der ikke noget at gøre ved det.

Det ærede Medlem Hr. Fr. Kristiansen spurgte mig direkte, hvorvidt en Del af Personalet i Direktoratene gik over i det private Erhvervsliv. Jeg kan dertil svare, at det har jeg ikke noget større Overblik over. Jeg ved, at de af Restriktionerne og Krigstiden skabte store og udvidede Kontorer er blevet rekruteret delvis fra Firmaer, som under Krigen var slaaet ud og intet havde at handle med; og naar disse Firmaer saa atter faar Varer at handle med, er det ganske naturligt, at man vender tilbage til Stillinger i det private Erhvervsliv, som man maatte forlade, fordi der intet var at handle med i Krigstidens trange Aar.

Josef Andersson: Det ærede Medlem Hr. Hauch sagde, at jeg kunde godt have sparet mig mine Bemærkninger. Nu ved jeg naturligvis udmærket, at det ærede Medlem er en stor og fremtrædende Mand, men derfor kan han dog ikke bestemme, hverken hvad mit Parti eller jeg skal mene om de forskellige Spørgsmaal. Det maa man lade os selv bestemme. (*Hauch:* Ja, naturligvis).

Jeg er slet ikke uenig med den højtærede Handelsminister i, at alle de af Krigstiden affødte Restriktioner er snærende Baand ogsaa i Dag, men det, jeg bemærkede, var, at der var sikkert en Del af Befolkningen,

der havde ventet, at nu skulde vi faa mere Frihed. Det var maaske ikke saa mærkeligt efter 6 Aars Krig og, som sagt, voldsomme Indskrænkninger paa alle Omraader, at man ventede, at nu skulde Friheden ogsaa komme paa det Omraade. Det blev man ogsaa opmuntret i, sagde jeg, af den Agitation, som blev ført dengang, men Tiden har vist noget andet, Forholdene har været en haard Læremester, og det er kun dette, jeg understreger, at selv om man taler nok saa meget om Erhvervsfrihed, kan vi ikke i den Verden, vi nu lever i, vente en Tilbagevenden til fri Handel og fri Vareudveksling. Og det tror jeg ogsaa, man fra Partiet Venstres Side vil komme til at erkende.

Hauch: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Josef Andersson, at det kunde aldrig falde mig ind at sige til ham, at han ikke havde nogen Ret til at udtale sig om disse Spørgsmaal. Han kan for mig tale alt det, han vil, og som Formanden vil tillade. Det er ikke det, det drejer sig om, men hvad det ved denne Lejlighed drejer sig om, er, hvorvidt det ærede Medlem er berettiget til paa en ikke særlig elskværdig Maade at gøre Forsøg paa at slynge Venstrepartiet i Ansigtet, at det har indtaget et andet Standpunkt under Valgkampen, end det indtager i det praktiske Arbejde her i Tinget. En saadan Bemærkning kunde det ærede Medlem have sparet sig; den har ikke noget som helst at gøre med Virkeligheden. Det ærede Medlem vil ikke kunne finde nogen Uoverensstemmelse her. Det Standpunkt, vi har haft i dette Spørgsmaal og over for hele denne Sag, er ikke undergaaet nogen som helst Ændring, og vi hilser med stor Glæde den Dag, da det vil være muligt for os at afskaffe disse Restriktioner. Dersom jeg kunde paaregne at have det ærede Medlems Følgeskab ved den Lejlighed, skulde det kun glæde mig, men jeg er ikke paa Forhaand saa afgjort sikker paa det, ikke mindst under Hensyn til, at det ærede Medlem fandt sig foranlediget til at stikke en Spydighed og en uberettiget Spydighed ud til Venstre i denne Sag.

Fr. Kristiansen: Jeg vil sige den højtærede Handelsminister Tak for hans Betsvarelse af de Spørgsmaal, jeg har stillet, og saa vil jeg blot sige om det lille Spørgsmaal om Mandlerne, at det var selvfølgelig nævnt som et lille Eksempel. Det er ikke min Mening, at den Valuta, der er opslugt her, er af nogen skæbnesvanger Betydning,